

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr.Hany Veberové a soudců Mgr.Marka Bedřicha a JUDr.Jitky Hroudové v právní věci žalobce **MUDr. W. S.**, bytem v P. 4, S. 733/3, zastoupeného Mgr.Jakubem Urbánkem, advokátem se sídlem v Praze 6, Hošťálkova 852/46, proti žalovanému **Magistrátu hlavního města Prahy**, se sídlem v Praze 1, Mariánské náměstí 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného správního úřadu ze dne 9.7.2012, sp.zn. S-MHMP 845344/2012, č.j. PR/OKC/3/79/2012-I,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru kontrolních činností, sp.zn. S-MHMP 845344/2012, č.j. PR/OKC/3/79/2012-I, ze dne 9.7.2012, se z r u š u j e a věc se vrací žalovanému k novému projednání.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v částce 12.922,- Kč, k rukám zástupce žalobce Mgr.Jakuba Urbánka, advokáta, do třiceti dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění

Žalobce se žalobou, podanou u Městského soudu v Praze, domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 9.7.2012, kterým bylo zamítnuto včas podané odvolání žalobce proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 4 ze dne 11.4.2012, kterým byla částečně odmítnuta žádost žalobce o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon č. 106/1999 Sb.).

Žalobce uvedl, že dne 8.2.2012 požádal Úřad městské části Praha 4 o poskytnutí informace - o důvodovou zprávu a materiály, které byly členům rady Městské části Praha 4 k tomuto usnesení poskytnuty před hlasováním (k usnesení č. 34R/879/2011). Úřad městské části Praha 4 v této části žádosti poskytnutí informace odmítl s odůvodněním, že uvedené informace žalobce obdržel v žalobě na vyklizení bytu. Proti tomuto rozhodnutí povinného subjektu žalobce podal odvolání a žalovaný napadené rozhodnutí zrušil a věc Úřadu městské části Praha 4 vrátil k dalšímu projednání s odůvodněním, že vydané rozhodnutí bylo v rozporu s právními předpisy a nepřezkoumatelné.

Úřad městské části Praha 4 vydal proto nové rozhodnutí ze dne 11.4.2012, v němž uvedl, že vzhledem k povaze důvodové zprávy, která je podkladem pro žalobu proti W. S., není možné žadateli v tomto bodě žádosti o poskytnutí informace vyhovět a poskytnout ji. Sdělitelné informace jsou předmětem žaloby, kterou žadatel obdržel a ostatní informace jsou předmětem žaloby a nelze je poskytnout žalované stran prostřednictvím institutu zákona č. 106/1999 Sb.

Žalovaný odvolací správní úřad svým rozhodnutím ze dne 9.7.2012 rozhodnutí Úřadu městské části Praha 4 potvrdil a opětovné odvolání žalobce zamítl s odůvodněním, že zpřístupnění informace by vedlo k poskytnutí individuální výhody v soudním řízení tím, že by žadateli umožnilo získat detailní informace o postupu protistrany dříve, než tato relevantní krok v řízení vůbec učiní.

Žalobce k tomu v podané žalobě uvedl, že Městská část Praha 4 prodala dům, v němž je žalobce nájemcem obecního bytu. Tento dům byl prodán nemovitostnímu developerovi a přitom se městská část zavázala, že žalobci poskytne jiné adekvátní bydlení. Developer budovu zboural a na pozemku postavil lukrativní kancelářskou budovu. Jako jiné bydlení byly žalobci Městskou částí Praha 4 nabízeny *de facto* neobyvatelné byty a nakonec žalobce souhlasil s přiděleným bytem, v němž bydlí dosud a do něhož investoval částku 620.000,- Kč, aby byl obyvatelný v úrovni odpovídající XXI.století. Z pohledu Městské části Praha 4 se žalobce stal kverulantem, neboť si nenechá nic líbit a úřednická zloba měla na výsledek žalobou napadeného rozhodnutí povinného subjektu určitý vliv. Dosavadní žalobní taktika Městské části Praha 4 je dílem zájmu několika jednotlivců, aby mohli odůvodnit, proč není žalobci byt nabídnut ke koupi jako ostatním nájemníkům a vystěhovat žalobce s tím, že zrekonstruovaný byt bez nájemníka se lépe prodává.

K napadenému rozhodnutí žalobce uvedl, že povinný subjekt i odvolací orgán zatížily rozhodnutí touto žalobou napadené vadou, spočívající v nesprávném právním posouzení právní otázky, v jejímž důsledku je napadené rozhodnutí nezákonné a nepřezkoumatelné. V daném případě podle názoru žalovaného bránila poskytnutí informací o obsahu důvodové zprávy k usnesení rady Městské části Praha 4 domněnka, že by tím došlo (v rámci občanskoprávního řízení) ke zvýhodnění jedné ze stran sporu. Takové odůvodnění však postrádá oporu v jakémkoli hmotně právním ustanovení zákona č. 106/1999 Sb. Napadené rozhodnutí nesplňuje zákonný požadavek odůvodnění omezení práva na informace, nejsou v něm shrnuty všechny skutečnosti, které by odůvodňovaly výrok rozhodnutí tak, aby účastníky řízení odůvodnění přesvědčilo o správnosti rozhodnutí a postupu rozhodujícího orgánu. Takové rozhodnutí, které se neopírá ani odkazem o konkrétní ustanovení zákona, je podle názoru žalobce nepřezkoumatelné. Argumentace žalovaného se jeví sporná i z toho pohledu, že kdyby o tutéž informaci požádal někdo jiný, stejný důvod by být uplatněn nemohl. Uvedený materiál z povahy věci nemohl obsahovat citlivé informace, neboť Městská

část Praha 4 celý občanskoprávní spor pravomocně prohrála a pro nějaké taktizování nebyl dán prostor. Žalobce neměl v úmyslu pít se po nějakých citlivých informacích, nýbrž mu šlo o to ujistit se, že radní - při trvajícím požadavku na vedení sporu se žalobcem - byli informováni objektivně a že jim úřednictvo a externí dodavatelé právních služeb nelžou. Povinný subjekt i odvolací orgán způsobily nezákonnost rozhodnutí spočívající v jeho nepřezkoumatelnosti tím, že posouzení, ke kterému měl povinný subjekt dojít, mělo vyústit v uvedení konkrétních důvodů, vedoucích k omezení práva na požadovanou informaci, jež by byly subsumovatelné pod některé hmotně právní ustanovení zákona a z nichž by bylo možné jednoznačně zjistit, že v daném případě je omezení tohoto práva nezbytné a že znalost důvodové zprávy může mít vliv na výsledek soudního řízení a jako taková by byla způsobilá přivodit vítězství žalobce v občanskoprávním sporu.

Z obsahu vyjádření žalovaného správního úřadu k podané žalobě vyplývá, že žalovaný správní úřad navrhl odmítnout podanou žalobu pro nedostatek aktivní legitimace žalobce. Podle názoru žalovaného není žalobce oprávněn v dané věci podat žalobu, neboť napadeným rozhodnutím nebylo do jeho práv zasaženo - bylo zamítnuto nedůvodné odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí, jímž bylo žalobci odepráno poskytnutí informací, které neměl právo obdržet ze zákona. Napadeným rozhodnutím tak bylo potvrzeno deklaratorní rozhodnutí, potvrzující právní stav, nastalý nikoli z úvahy povinného subjektu či žalovaného, ale nastalý ze zákona.

Podle názoru žalovaného žádná ze žalobcem namítaných skutečností nebyla žalovanému při vydávání rozhodnutí známa a nebyla brána v úvahu při vydávání rozhodnutí, neboť rozhodnutí žalovaného odvolacího nadřízeného orgánu povinného subjektu bylo vydáno na základě zjištěných skutečností, jak vyplývá z odůvodnění žalovaného rozhodnutí. V žalovaném rozhodnutí se výslovně uvádí, že požadovaná informace nebude poskytnuta proto, že rada Městské části Praha 4 usnesením č. 34R-879/2011 ze dne 12.10.2011 rozhodla v bodě 1 vzít ústavní stížnost sp.zn. II.ÚS 1851/11 zpět a dále v bodě 1.2 podat žalobu na vyklizení uvedeného bytu. Vzhledem k povaze důvodové zprávy, která je podkladem pro podanou žalobu proti žalobci, není možné žadateli v tomto bodu žádosti o poskytnutí informace vyhovět a poskytnout ji. Žalovaný má zato, že požadované informace jsou podkladovými materiály pro další postup povinného subjektu vůči žalobci, se kterým povinný subjekt vede soukromoprávní spor. Na základě uvedených informací bude vedeno soudní řízení, požadované informace jsou pouze dílčím krokem tohoto postupu a nelze je považovat za konečné rozhodnutí či rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 11 odst.1 písm.b) zákona č. 106/1999 Sb. Jak vyplývalo z předloženého spisu, bude povinný subjekt v uvedeném soudním řízení v postavení žalobce, který je oprávněn (a nikoli povinen) žalobu podat a ze své procesní pozice je oprávněn vzít podanou žalobu zpět či ji vůbec nepodat.

Podle ustanovení § 11 odst.1 písm.b) zákona č. 106/1999 Sb. povinný subjekt může omezit poskytnutí informace pokud jde o novou informaci, která vznikla při přípravě rozhodnutí povinného subjektu, pokud zákon nestanoví jinak; to platí do doby, kdy se příprava ukončí rozhodnutím. Uvedené ustanovení má umožnit ochranu povinných subjektů proto, aby mohly učinit plánované rozhodnutí dříve, než proti němu bude podán opravný prostředek. Citované ustanovení, podle něhož bylo v této věci postupováno, výslovně stanoví možnost informaci neposkytnout, jde-li o informace důležité pro přípravu rozhodnutí (jedná se přitom o rozhodnutí pojímaném extenzívně), tedy jde o právě takovou zákonem předvídanou překážku, kterou připouští nejen zákon, ale i sám žalobce v podané žalobě.

Žalobce nesrozumitelně argumentuje tím, že kdyby o tutéž informaci požádal někdo jiný, tento důvod by uplatněn být nemohl. Zákon o poskytování informací stanoví možnost neposkytnout informaci, je-li podkladem pro další rozhodnutí. Tato situace v dané věci nastala, povinný subjekt tohoto oprávnění využil v souladu se zákonem a nadřízený orgán nezjistil pochybení, proto tento postup povinného subjektu napadeným rozhodnutím potvrdil.

Žalovaný zdůraznil, že neposkytnutá informace se týká připravované žaloby na vyklizení, směřující vůči žalobci, která byla připravována v říjnu 2011. Podle standardní soudní praxe je nepravděpodobné, aby v období od října 2011 do 18.9.2012 byla dokončená žaloba podána, aby proběhlo prvoinstanční řízení, bylo podáno odvolání, bylo rozhodnuto o odvolání, byla vyhotovena, podána a projednána ústavní stížnost, jak uvádí žalobce. Je přitom zcela irelevantní, zda požadovaná informace je či není citlivá, jak uvádí žalobce, ale zda byly splněny zákonné podmínky pro odepření poskytnutí informace, které podle zjištění žalovaného splněny byly. Žalobce přitom v dané věci podal odvolání, které v zásadě neobsahovalo žádné relevantní důvody, pro které by měl žalovaný odvoláním napadené rozhodnutí povinného subjektu rušit a podanému odvolání vyhovět. Stejnou vadou žalobce zatížil i podanou žalobu a proto žalovaný i nadále trvá na tom, že žalované rozhodnutí vydal správně a v souladu se zákonem.

Při ústním jednání u Městského soudu v Praze dne 19.11.2013 zástupce žalobce zopakoval žalobní body a uvedl, že žalobce na podané žalobě trvá, zástupce žalovaného správního úřadu navrhl zamítnutí žaloby pro její nedůvodnost a odkázal na podané písemné vyjádření žalovaného k obsahu žaloby.

Z obsahu spisového materiálu, který měl soud k dispozici od žalovaného správního úřadu, byly zjištěny následující, pro rozhodnutí ve věci samé podstatné skutečnosti:

Žádostí ze dne 7.2.2012, doručenou Úřadu městské části Praha 4 dne 8.2.2012, se žalobce domáhal poskytnutí informace ohledně hlasování jednotlivých členů rady Městské části Praha 4 ve věci usnesení ze dne 12.10.2011, č. 34R/879/2011 a současně požádal o možnost seznámit se s důvodovou zprávou a s materiály, které byly členům rady k tomuto usnesení poskytnuty předkladatelem před hlasováním.

Rozhodnutím ze dne 11.4.2012, č. 5/106/2012/S, rozhodl Úřad městské části Praha 4 o odmítnutí části žádosti žalobce ze dne 8.2.2012 ve věci žádosti o poskytnutí důvodové zprávy k usnesení č. 34R/876/2011 z důvodu, že vzhledem k povaze důvodové zprávy, která je podkladem pro podanou žalobu proti žalobci, není možné žadateli v tomto bodu žádosti o poskytnutí informace vyhovět a poskytnout ji. Sdělitelné informace jsou obsahem žaloby, kterou již žadatel obdržel, ostatní informace jsou předmětem žaloby, a tudíž je nelze poskytnout žalobci prostřednictvím institutu zákona o svobodném přístupu k informacím.

Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce dne 26.4.2012 včasné odvolání, v němž namítl, že odůvodnění odmítnutí poskytnout předmětné materiály je irelevantní, neobsahuje žádné zákonné či jiné legitimní důvody, na základě kterých nelze žádosti vyhovět, a závěrem v odvolání žalobce znovu požaduje poskytnutí kompletní důvodové zprávy a doprovodných materiálů.

Rozhodnutím žalovaného Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 9.7.2012, č.j. PR/OKC/3/79/2012-1, bylo rozhodnutí Městské části Praha 4, úřadu městské části ze dne 11.4.2012 potvrzeno a odvolání žalobce proti částečnému odmítnutí žádosti o poskytnutí

informací ze dne 8.2.2012 bylo zamítnuto s odůvodněním, že odvolací správní úřad shledal, že požadované informace jsou podkladovými materiály pro další postup povinného subjektu vůči žadateli, s nímž vede soukromoprávní spor. Požadované informace jsou dílčím krokem tohoto postupu a nelze je považovat za konečné rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 11 odst.1 písm.b) zákona č. 106/1999 Sb. V napadeném rozhodnutí odvolací správní úřad shledal uvedení relevantních důvodů pro jeho vydání a s důvody pro odepření poskytnutí informace se ztotožnil. Z tohoto důvodu žalovaný uzavřel, že důvod pro odepření poskytnutí informací není v rozporu se zákonem a nebyly zjištěny žádné zásadní závady v postupu povinného subjektu ani v napadeném rozhodnutí.

Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí z hlediska uplatněných žalobních bodů a při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání žalobou napadeného rozhodnutí (ustanovení § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen s.ř.s.). Věc soud posoudil takto:

V daném případě je zřejmé, že žádosti žalobce o poskytnutí informací nebylo povinným subjektem vyhověno proto, že tomu bránilo ustanovení § 11 odstavec 1 písm.b/ zákona č. 106/1999 Sb. Podle tohoto právního ustanovení může povinný subjekt omezit poskytnutí informace, pokud jde o novou informaci, která vznikla při přípravě rozhodnutí povinného subjektu, pokud zákon nestanoví jinak; to platí jen do doby, kdy se příprava ukončí rozhodnutím.

Podle ustanovení § 15 zákona č. 106/1999 Sb. pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti (dále jen "rozhodnutí o odmítnutí žádosti"), s výjimkou případů, kdy se žádost odloží. Pokud nebylo žádosti vyhověno z důvodů ochrany obchodního tajemství podle ustanovení § 9 nebo ochrany práv třetích osob k předmětu práva autorského podle ustanovení § 11 odst.2 písm.c), musí být v odůvodnění rozhodnutí uvedeno, kdo vykonává právo k tomuto obchodnímu tajemství nebo kdo vykonává majetková práva k tomuto předmětu ochrany práva autorského, je-li tato osoba povinnému subjektu známa.

Vzhledem k námitkám žalovaného se soud zabýval otázkou aktivní legitimace žalobce k podání této žaloby. Soud dospěl k závěru, že žalobní legitimace žalobce je dána. Podle ustanovení § 65 odstavec 1 s.ř.s. ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen "rozhodnutí"), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak. Soudní přezkum rozhodnutí o odepření poskytnutí požadovaných informací po vyčerpání řádných opravných prostředků podle zákona č. 106/1999 Sb. výslovně upravuje tento zákon v ustanovení § 16 odstavci 4, podle něhož při soudním přezkumu rozhodnutí o odvolání na základě žaloby podle zvláštního právního předpisu soud přezkoumá, zda jsou dány důvody pro odmítnutí žádosti. Nejsou-li žádné důvody pro odmítnutí žádosti, soud zruší rozhodnutí o odvolání a rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti a povinnému subjektu nařídí požadované informace poskytnout.

Pokud jde o vlastní žalobní námitky, uplatněné žalobcem v podané žalobě, Městský soud v Praze vycházel z toho, že žalobci bylo odepřeno poskytnutí požadované informace s odkazem na ustanovení § 11 odstavec 1 písm.b/ zákona č. 106/1999 Sb., když povinný subjekt dospěl k závěru, že jsou splněny zde stanovené důvody pro neposkytnutí informací.

Podle uvedeného právního ustanovení může být poskytnutí informace povinným subjektem odmítnuto či omezeno za podmínky, že jde o novou informaci, která vznikla při přípravě rozhodnutí povinného subjektu. Soud se proto zabýval výkladem, co se rozumí pod pojmem „rozhodnutí povinného subjektu“ a dospěl přitom k závěru, že i v případě, použije-li se velmi široký výklad této části ustanovení právní normy, lze za rozhodnutí povinného subjektu považovat prakticky „jakékoli“ rozhodnutí, nikoli jen rozhodnutí, učiněné například podle ustanovení zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu.

Pro posouzení nyní projednávané věci to znamená, že oním rozhodnutím povinného subjektu bylo usnesení Rady Městské části Prahy 4, jímž tento kolektivní orgán došel k závěru, že podle bodu 1.1. vezme zpět ústavní stížnost, podanou u Ústavního soudu pod sp.zn. II.ÚS 1851/11 a podle bodu 1.2. podá vůči žalobci občanskoprávní žalobu na vyklizení bytu č.1 o dvou pokojích s kuchyňským koutem v 1.nadzemním podlaží domu č.p. 733 v Praze 4, Soudní 3. Domáhal-li se proto žalobce v rámci režimu zákona o svobodném přístupu k informacím poskytnutí důvodové zprávy k tomuto usnesení Rady, lze podle názoru soudu považovat důvodovou zprávu za informaci, která vznikla při přípravě uvedeného rozhodnutí povinného subjektu.

Následně je však nutné vypořádat se s částí věty ustanovení § 11 odstavec 1 písm.b/ zákona č. 106/1999 Sb. za středníkem, kde je uveden text „to platí jen do doby, kdy se příprava ukončí rozhodnutím“. To znamená, že možnost omezit či vůbec neposkytnout uvedenou informaci je nutno vztáhnout pouze na zcela určitou konkrétní dobu, zákonem formulovanou jako dobu přípravy rozhodnutí a v okamžiku, kdy je rozhodnutí – zde usnesení Rady Městské části Prahy 4 č. 34R/876/2011 – již učiněno, lze mít za to, že příprava již byla ukončena a důvod odepření poskytnutí informace podle ustanovení § 11 odstavec 1 písm.b/ zákona č. 106/1999 Sb. již nelze aplikovat.

Z tohoto důvodu Městský soud v Praze podle ustanovení § 52 odstavec 1 s.ř.s. rozhodl o tom, že neprovede navrhované důkazy připojením spisů Obvodního soudu pro Prahu 4 sp.zn. 27C 493/2008 a 28C 273/2011, neboť takový postup neshledal důvodným a dospěl k závěru, že v posuzované věci byly splněny podmínky ustanovení § 78 odstavec 1 s.ř.s. pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí pro nezákonnost, spočívající v nesprávném právním posouzení věci. Soud shledal napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným pro absenci úvahy o naplnění jednotlivých podmínek pro odepření poskytnutí požadované informace podle ustanovení § 11 odstavec 1 písm.b/ zákona č. 106/1999 Sb. a uvedené úvahy nelze zjistit ani z odůvodnění rozhodnutí povinného subjektu. Proto soud zrušil žalobou napadené rozhodnutí podle ustanovení § 78 odstavec 4 s.ř.s. a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a s ohledem na zjištěnou nepřezkoumatelnost rozhodnutí soud neuložil výslovně žalovanému respektive povinnému subjektu povinnost požadované informace poskytnout, neboť je na žalovaném, aby se v novém rozhodnutí vypořádal s otázkou, zda jsou splněny podmínky pro neposkytnutí informace žalobci. Podle ustanovení § 78 odstavec 5 s.ř.s. je žalovaný odvolací správní úřad v dalším řízení vázán právním názorem, vysloveným soudem v odůvodnění zrušujícího rozsudku.

Od výroku o důvodnosti podané žaloby se odvíjí i výrok o nákladech řízení, který je odůvodněn ustanoveními § 60 odst.1 s.ř.s. Ve věci úspěšnému žalobci náleží náhrada nákladů řízení proti neúspěšnému žalovanému správnímu úřadu. Výše těchto nákladů je tvořena zaplaceným soudním poplatkem z podané žaloby v částce 3.000,- Kč a náklady právního zastoupení žalobce Mgr.Jakubem Urbánkem, advokátem, tedy odměna za právní zastoupení za dva za dva úkony právní služby po 2.100,- Kč (převzetí a příprava zastoupení, písemné

podání soudu – žaloba) podle ustanovení § 9 odst.3 písm.f) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, účinného do dne 31.12.2012 ve spojení s ustanovením § 7 advokátního tarifu, a dvěma paušálními náhradami hotových výdajů po 300,- Kč podle ustanovení § 13 odst.3 advokátního tarifu a dále jeden úkon právní služby v hodnotě 3.100,- Kč a jeden režijní paušál v hodnotě 300,- Kč podle ustanovení § 9 a § 13 odst.3 advokátního tarifu ve znění účinném od 1.1.2013 (účast u jednání soudu). Dále byla jako součást odměny zástupce žalobce přiznána 21% daň z přidané hodnoty z celkové odměny za právní zastoupení v částce 1.722,- Kč, neboť právní zástupce žalobce je podle předloženého osvědčení plátcem DPH. Celková výše přiznaných nákladů řízení tak činí 12.922,-Kč, jejichž povinnost k náhradě soud přiznal proti žalovanému k rukám právního zástupce žalobce ve třicetidenní lhůtě k plnění.

P o u ě n í

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst.1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 19.listopadu 2013

JUDr. Hana V e b e r o v á ,
předsedkyně senátu